

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1900.

Treść: (№ 103 i 104.) 103. Obwieszczenie o upoważnieniu c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Pinswangu do ekspedycyowania rzeczy podróжных naprzd lub póžniej wysłanych. — 104 Rozporządzenie, tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893.

103.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. czerwca 1900,

o upoważnieniu c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Pinswangu do ekspedycyowania rzeczy podróжных naprzd lub póžniej wysłanych.

Upoważnia się Komorę pomocniczą I. klasy w Pinswangu do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróжных naprzd lub póžniej wysłanych stosownie do artykułu IX, l. 1 ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882.

Böhm r. w.

104.

Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych z dnia 3. lipca 1900,

tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207 z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893.

Regulamin ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzony rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207 z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893, zmienia się a względnie

uzupełnia z mocą obowiązującą od dnia 1. sierpnia 1900, w sposób następujący:

I. Postanowienia wstępne.

Takowe opiewać mają następnie:

„(1) Regulamin ruchu stosuje się do tych kolei żelaznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, które służą do obrotu publicznego. Do obrotu międzynarodowego stosuje się niniejszy regulamin ruchu tylko o tyle, o ile obrót ten nie jest osobnemi postanowieniami urzędzonymi.

(2) Zarządy kolejowe mogą za zezwoleniem Władzy nadzorczej wydać postanowienia uzupełniające niniejszy regulamin ruchu. Władza nadzorcza może zezwolić na wydanie odmiennych postanowień dla kolei drugorzędnych, jakoteż wtedy, gdy tego wymagają szczególne stosunki ruchu, lub gdy chodzi o wypróbowanie nowych urządzeń. Postanowienia w rodzaju wzmiankowanych w ustępie niniejszym stają się ważnemi dopiero przez zamieszczenie ich w taryfach. Ogłoszenie powinno wyrażać, że są zatwierdzone.“

§. 5.

Uzupełnia się ten paragraf następującym dodatkiem:

„(Porów. także §. 21, ustęp 5).“

§. 6.

Ustęp 1 opiewać ma jak następuje:

„(1) Przewozu osób i rzeczy tudzież zwierząt żywych nie można odmówić“ itd. (jak dotychczas).

§. 7.

Ustęp 1 opiewać ma jak następuje:

„(1) Ceny przewozu oblicza się podług taryf prawnie istniejących i należycie ogłoszonych. Taryfy stosować należy w ten sam sposób do wszystkich czyniących zadość tym samym warunkom.“

§. 10.

Ustęp 1 opiewać ma jak następuje:

„(1) Zwyczajny przewóz osób odbywa się podług rozkładów jazdy, które, zanim wejdą w wykonanie, należy publicznie ogłosić i na stacyach wcześniej wywiesić. Powinny one podawać klasy wozów z poszczególnymi pociągami idących tudzież rodzaj pociągu“ itd. (jak dotychczas).

§. 14.

Ustęp 2 opiewać ma jak następuje:

„(1) Wymiana kupionych biletów na bilety wyższej lub niższej klasy albo na bilety do innej stacy, z wyrównaniem różnicy w cenie, jest podróżnym dozwolona w stacyi odejścia, najpóźniej na pięć minut przed odejściem pociągu, o ile miejsca odpowiednie jeszcze są i o ile bilet nie został już przekłóty lub dowodnie użyty był tylko dla wejścia do poczekalni lub na peron.“

§. 16.

Ustęp 1 opiewać ma jak następuje:

„(1) Do wsiadania wzywa się wołaniem lub dzwonieniem w poczekalniach lub na peronach.“

§. 21.

Nadpis opiewa:

Kontrola biletów. Bilety wstępu do dworca.

Ustępy 1 i 2 opiewać mają następująco:

„(1) Bilet pokazać należy na żądanie przy wejściu do poczekalni, przy wejściu na peron i gdy się go opuszcza, przy wsiadaniu do wozu, jakoteż każdego czasu w ciągu jazdy i stosownie do urządzeń, zaprowadzonych dla ostatniej przestrzeni jazdy, należy oddać go na żądanie albo na krótki czas przed skończeniem się jazdy, albo gdy się jazda skończy.

(2) Kto zajmuje miejsce w pociągu bez ważnego biletu, zapłacić ma za całą przestrzeń, którą przejechał a jeżeli nie będzie od razu niewątpliwie udowodnione, na której stacyi wsiadł, za całą przestrzeń, którą pociąg przejechał, dwa razy tyle, ile wynosi cena zwyczajna“ itd. (jak dotychczas).

Przydać należy następujące nowe ustępy 4 i 5:

„(4) Zarządom kolei żelaznych zostawia się jednolite ustanowienie w taryfie za zezwoleniem Władzy nadzorczej przypadków, w których ze wzglę-

dów słuszności dodatek nie ma być pobierany lub pobierane być mają inne dodatki zamiast wzmiankowanych w ustępie 2.

(5) Na tych stacyach, w których poczekalnia lub peron są zamykalne, bilet wstępu do dworca należy pokazać przy wejściu do poczekalni lub na peron i oddać, gdy się stamtąd odchodzi.“

§. 24.

Ustęp 1 opiewać ma jak następuje:

„(1) Za przybyciem na stacyę obwołuje się jej nazwę, długość przestanku i zmianę wagonów, jeżeli takowa ma nastąpić. Jak tylko pociąg stanie, słudzy kolejowi winni pootwierać od strony do wsiadania przeznaczoną drzwiczkę tych wozów, z których podróżni chcą wysiąść.“

§. 25.

Ustęp 1 ma opiewać jak następuje:

„(1) Niezawisłe od jeszcze większych dogodności, jakieby kolej zaprowadziła, wolno podróżnym przerwać podróż raz jeden, jeżeli zaś mają bilety powrotowe, po raz w drodze tam i napowrót, pod warunkiem udania się w dalszą podróż pociągiem odchodzącym tego samego lub następnego dnia do stacyi przeznaczenia. Podróżni tacy winni na stacyi pośredniej, jak tylko wysiądą z pociągu, pokazać naczelnikowi stacyi swój bilet i żądać opatrzenia go znakiem ważności; wyjątki mogą być w taryfach dozwolone. Jeżeli pociąg, którym odbyć chcą dalszą podróż, ma wyższe ceny niż ten, do którego kupili bilet, dokupić należy bilet pokrywający przynajmniej różnicę ceny.“

§. 26.

Nadpis opiewa:

Spóźnienie się lub niewysłanie pociągów.
Przerwy ruchu.

Ustęp 1 opiewać ma jak następuje:

„(1) Spóźniony odjazd lub spóźnione przybycie, tudzież niewysłanie jakiegoś pociągu nie stanowi tytułu do żadnych roszczeń przeciwko kolei żelaznej.“

§. 27.

Przydaje się następujący nowy ustęp 4:

„(4) Kto wiezie z sobą psa bez karty na przewóz (biletu dla psów), jeżeli zaniedba oznajmić o tem wcześniej (porów §. 21, ustęp 2), winien dopłacić dodatek do ceny taryfowej, wynoszący 1 koronę. W innych przypadkach, oprócz wzmiankowanych w ustępie 2, należy psa nadto wydalić z wagonu osobowego.“

Następny, dotychczas 4 ustęp oznaczyć należy liczbą (5).

§. 28.

Ustęp 3 opiewać ma jak następuje:

„(3) Do umieszczenia pakunku ręcznego podróznego rozporządzać może tylko miejscem jakie na niego przypada w stosunku do siedzeń. Na siedzeniach nie wolno pakunku umieszczać.“

§. 29.

Ustęp 4 opiewać ma jak następuje:

„(4) Myśliwym i osobom zostającym w służbie publicznej wolno mieć przy sobie podręczny zapas amunicji. Także strażnikom eskortującym więźniów, wolno mieć z sobą broń palną nabitą pod warunkiem, żeby więźniowie umieszczeni byli w osobnych wagonach lub przedziałkach wagonów.“

§. 30.

Ustępy 3 i 5 opiewać mają jak następuje:

„(3) Również małe zwierzęta jakoteż psy w klatkach, pakach, workach itp. mogą być przyjmowane do przewiezienia jako pakunek podróznego.“

(5) Czy i pod jakimi warunkami przedmioty w §. 50, B 2 oznaczone mogą być przyjmowane do przewozu jako pakunek podróznego, postanowione jest w taryfach.“

Przydaje się nowe ustępy 6 aż do 8:

„(6) Kolejom żelaznym wolno w taryfach ograniczyć do kwoty najwyższej wynagrodzenie, które ma być płacone w razie całkowitego lub częściowego zginięcia lub uszkodzenia kosztowności, przedmiotów sztuki lub papierów wartościowych.“

(7) Co do przypadków, w których całkowite wynagrodzenie ma być płacone, porów. §. 88.

(8) Jeżeli obowiązek wynagrodzenia jest ograniczony do kwoty najwyższej, deklaracja, ile zależy na wczesnem dostawieniu, nie może tej kwoty przerosnąć.“

§. 31.

Paragraf ten opiewa:

Sposób zapakowania. Usuwanie dawnych znaków przewozu.

„(1) Pakunek podróznego powinien być bezpiecznie i trwale opakowany. Jeżeli nie jest opakowany lub jeżeli opakowanie jest niedostateczne, można go nieprzyjąć. W razie przyjęcia takiego pakunku do przewozu, kolej żelazna ma prawo napisać w rewersie odpowiednią wzmiankę. Przyjęcie rewersu pakunkowego z tym dopiskiem oznacza, że podróznego uznaje ów stan pakunku.“

(2) Na pakunkach nie powinny znajdować się dawniejsze znaki przewozu koleją żelazną, pocztą lub w inny sposób. Jeżeli z powodu niezachowania tego przepisu pakunek zostanie zarzucony, kolej żelazna nie odpowiada za szkodę stąd powstałą.“

§. 32.

Przydaje się następujący nowy ustęp:

(7) Co do ekspedycyowania welocypedów mogą być podane w taryfach osobne przepisy.“

§. 34.

Paragraf ten opiewać ma następnie:

„Odpowiedzialność kolei za pakunek podróznego.“

(1) Za pakunek podróznego oddany do przewiezienia, kolej żelazna jest odpowiedzialna według postanowień, dotyczących się przewozu towarów (rozdział VIII), o ile takowe dadzą się do pakunku podróznego odpowiednio zastosować i o ile w przepisach niniejszego rozdziału co innego nie jest postanowione.

(2) Deklarację, ile zależy na rychłej dostawie, złożyć należy w biurze ekspedycy pakunków najpóźniej na pół godziny przed odejściem pociągu, którym pakunek ma być przewieziony, przyczem płaci się oraz taryfowy dodatek do przewoźnego (§. 84, ustęp 3); deklaracja ta ma skutek prawny tylko wtedy, jeżeli biuro ekspedycy zapisało ją w rewersie pakunkowym.

(3) Kolej żelazna odpowiada za zginięcie pakunku podróznego tylko w tym razie, jeżeli w stacyi przeznaczenia zgłoszono się po niego w przeciągu dni ośmiu po nadejściu pociągu, do którego został oddany (§. 33, ustęp 2).

(4) Wynagrodzenie za zginięcie, umniejszenie lub uszkodzenie pakunku podróznego, który oddano do przewiezienia, może być w taryfie ze względem na szczególne stosunki ruchu za zezwoleniem Władzy nadzorczej ograniczone do kwoty maksymalnej. Przepis §u 88go stosuje się odpowiednio.

(5) Podróznego, któremu pakunek nie będzie wydany, może żądać, żeby mu w rewersie potwierdzono dzień i godzinę zgłoszenia się po pakunek.

(6) Za zginięcie, umniejszenie i uszkodzenie pakunku podróznego nie oddanego do przewozu (§§. 28 i 32), jakoteż przedmiotów zostawionych w przewożonych koleją pojazdach (§. 30, ustęp 2), kolej żelazna jest odpowiedzialna tylko o tyle, o ile wina na niej ciąży.“

§. 36.

Paragraf ten opiewać ma jak następuje:

„Odpowiedzialność kolei żelaznej za spóźnione nadejście pakunku podróznego.“

(1) Kolej żelazna jest odpowiedzialna za szkodę powstałą w skutek spóźnionego wydania pakunku podróznego (§. 33, ustęp 2), chyba że spóźnienie nastąpiło w skutek wydarzenia, którego kolej nie spowodowała, ani też odwrócić nie mogła.

(2) Jeżeli na zasadzie powyższego postanowienia ma być zapłacone wynagrodzenie za uchybienie terminu dostawy, wynagradza się szkodę dowodnie wyrażoną a mianowicie:

- a) jeżeli deklarowano, ile zależy na rychłej dostawie: aż do wysokości sumy deklarowanej;
 - b) jeżeli tego nie deklarowano, płaci się za każde zaczęte 24 godziny spóźnienia: najwięcej 20 halerzy za każdy kilogram niedostawionego pakunku, od pojazdów (§. 30) najwięcej 30 koron za każdy pojazd, który nie nadszedł.
- (3) §. 88 stosuje się odpowiednio.

Załączka B.

Numer IX.

W pierwszym ustępie po wyrazach „anodynę i kleinę“ przydać należy:

„jakoteż roztwory wehny kleinowej w amylacetacie.“

Nadto przydać należy ustęp 3:

„(3) Tym samym warunkom podlega etyl cynkowy, lecz do pakowania go nie wolno używać materiałów zapalnych.“

Numer XI.

Po ustępie (2) przydać należy następujący nowy ustęp:

„(3) Kwas octowy zawierający 20 lub mniej procentów wody podlega postanowieniom Numeru XV.“

Numer XV.

W ustępie 1. 4 wykreślić należy 2gie zdanie opiewające: „Kolej nie jest obowiązana czynić zadosyć takim co do tych pak żądaniom, jakie wolno czynić co do innych towarów.“

Numer XVIII.

W ustępie (1) zamiast „(anhydrit)“ powinno być „(anhydrid)“.

Numer XIX.

W ustępie (1) po wyrazach „i innych wyskoków pod Nr. XI nie wymienionych“ dodać należy: „tudzież do amylacetatu“.

Numer XXIII.

W pierwszym ustępie po wyrazie „wyskok salmiakowy“ wpisać należy: „i truciznę na mszyce (mieszanina mydła miękkiego, olejku karbolowego i olejku fuzlowego)“.

Numer XXXI.

W ustępie (1) po wyrazach „juta“ i „tkanin“ położyć należy przecinki i ten ustęp (1) opiewać ma następnie: (1) Wełna, włosy, wełna sztuczna, bawełna, jedwab, len, konopie, juta, w stanie surowym, w postaci odpadków przy przędzeniu i tkaniu, jako gałgany lub płatki do czyszczenia“ itd. (jak dotychczas).

Numer XXXII.

Po liczbie 1 przydać należy oznaczenie ustępu „(1)“.

Następujące postanowienie wpisać należy jak ustęp (2):

„(2) Łój przyrządzony, świeży do wyrobu masła sztucznego przeznaczony lub łój surowy (o ile wyraźnie jest jako taki deklarowany), przyjmuje się do przewozu także w koszach, a łój nie wyciśnięty (surowy) także w workach nieprzepuszczających, które opatrzone być powinny szczelnem zamknięciem. Posyłający jest odpowiedzialny za wszelką szkodę, jakaby kolej żelazna poniosła w skutek takiego opakowania.“

Numer XXXVI.

Pierwsze zdanie lit. d opiewać ma jak następuje:

„Paki wolno zabijać gwoździemi żelaznymi tylko w tym razie, jeżeli są dobrze pocynkowane.“

Numer XLIV a.

W pierwszym zdaniu zamiast „w przeciągu roku“ położyć należy: „w przeciągu lat trzech“; nadto w drugim zdaniu zamiast „corocznie“ położyć należy: „co trzy lata“.

Numer XLVI.

Pierwsze zdanie ma opiewać: „chlerek metylu i chlerek etylu przewożone będą tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i otwartymi wagonami“.

Numer XLI.

Po „XLI“ położyć należy znak ustępu (1).

Przydać należy następujący ustęp (2):

„(2) List przewozowy tyczący się tutek tego rodzaju powinien zawierać oświadczenie posyłającego, że tutki po nasyceniu były ogrzane a następnie zostały w wodzie całkiem ochłodzone.“

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym porozumiano się stosownie do artykułu VIII. ustawy z dnia 17. czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 62) utrzymanego w mocy rozporządzeniem cesarskim z dnia 21. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 176), wydaje takie samo zarządzenie dla krajów korony węgierskiej.

Wittek r. w.